

Τὸ κακὸν εἶναι παράλογος κί-
νησις - κατ' ἐβραημένην κρίσιν -
τῶν φυδικῶν δυνάμεων.

Πολυτένακτος ἔχινε
ἡ Ἰωὴ ἡμῶν. Ἡ φίλα φύσις
εἰς ἀπειρα ἡμερίδῃ ....
οἱ ἄνθρωποι ὡς Ἰηρία
ἀλλήλομαχούνται... διὰ φι-
λαυτίαν τὰς ἡδονὰς ἐπι-
τητῶν, τὴν ὀδύνην διὰ

Ἀπαλλα-
γὴ τῶν κακῶν
κ' εὐτομος ὁδὸς
βωτηρίας, ἡ Ἀγά-
πη !! Δι' αὐτῆς
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
ἡδονῆς κ' τὸν ὀφ-
θον τῆς ὀδύνης
ἔδιώκομεν.. Ἀλη-
θοῦς λατρεία κ' ὄν-
των θεάρετος
εἶναι ἡ ἐπιμέ-
λεια τῆς ψυχῆς
διὰ τῶν ἀρετῶν. -

τὴν αὐτὴν αἰτίαν
ἀποφεύχον. Ὄταν
τῆς φιλαυτίας ὀφρον-
τιζομεν, γεννώμεν
χαβτριμαρ-
χίαν, κενοδοξίαν
φιλαρχυρίαν, πλεου-
ξία, ἔθριν, ἀβωτει-
αν, πολυλογίαν, αἰδοχρολο-
γίαν κ.λ.π ὀδύνην φεύχοντες

γεν-
νημέν
θυμὸν,
κίθος,
ἔχθραν
λύπην
ἀκμ.
διὰ κ.λ.π..

κακὸν
ἔστιν, ἡ ἀγνοία
τῆς ἀγαθῆς αἰτίας τῶν ὄντων.

Λατρεύω τὴν κτίσιν, ὅταν ὑπερφροντιζῶ
τὸ βῶμα μὲν. κακία ψυχῆς ἔστι, ἡ
ληθοδύνη τῶν κατὰ φύσιν
καλῶν.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγει: "... τέκνα θεοῦ ἔβην κ' οὕτω ἐφανερώθη τὰ ἑσθόμεθα... Ὁ Παῦλος λέγει: "... ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος, (1^η Κορινθ. 2,10)

Ὁ μὲν Ἰωάννης τὸν τρόπον τῆς μελλούσης θεώσεως τῶν τέκνων τῷ θεῷ διὰ τῶν ἀρετῶν, ἀγνοῦν λέγει ταῦτα.

Ὁ δὲ Παῦλος τὸν θεῖον ὅκοπον λέγει ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τὸν ὁποῖον ἔλαβε δι' ἀποκαλύψεως. Διὰ τοῦτο λέγει

ἔσω τὸν ἑρμηνεύων: κατὰ ὅκοπον διώκω, πρὸς τὸ θραβεῖν τῆς ἀνω κλήσεως δηλ.

θεῶν νὰ γνωρίσω ἐκ τοῦ παθεῖν τὸν τρόπον τῆς ἐκδηλώσεως τῷ θεῷ ὅκοπῳ. Ὁ φόβος

κυρίως ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Πῶς ἡ Ἄγαθὴ ἔξω θάλλει τὸν φόβον, οἱ φθῶ εἰς αἰῶνα αἰῶνος διαμένει, διττός

ὁ φόβος, ὁ μὲν ἀγνός, ὁ δὲ οὐχ ἀγνός (= ὁ φόβος διὰ κώλασιν ἔξ

αἰτίας ἁμαρτιῶν - οὐχ ἀγνός - διὰ τῆς μετανοίας ἀφανισόμενος).

Ὁ ἀγνός φόβος (ἀνευ μνήμης πλημμελημάτων ... ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θεόν ὡς κριτὴν, ἀλλ' ἐγκαθούμενος αὐτὸν διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ὑπεροχὴν, οὐκ ἔχει ὑβέρημοι, τέλειος

2- ὑπάρχων ἐν τῇ Ἀγαπῇ. Οὕτως ἔβην ὁ ἔχων τὸν διαμένοντα φόβον εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ ἀγνός πιστός, χιτῶνα καθαρὸν ἔχων, τὸν ἐνάρετον βίον, ὁ δὲ ἄπιστος, βίον πάθης

κακίας δηλ. χιτῶνα ἀκαθάρτων κ' ἐπιχωμένον. Οἱ λόγοι τῶν ὄντων, παρὰ τῶν Πατέρων λέγονται κ' ἀγαθὰ θελήματα. Ταῖ ποι-

ήματα τῷ θεῷ ἀπαγγέλλον εἰς ἡμᾶς λόγους κρυφίως, διὰ τῶν ὁποῖων ἔχον δημιδρηνθεῖ. Τὸν

θεῖον ὅκοπον ἑαυτοῖς φανερώσαν ...! «Ἡ αἰδίου δυνάμεις κ' θεϊότης» (Ρωμ. 1,20)

εἶναι ἡ Πρόνοια τῷ θεῷ. Ἐκ τῶν ὄντων, τὸν θεὸν πιστεύομεν Ἰαῖδίου δυνάμεις θεοῦ = ὁ ὁμοῦς ἄβιος Λόγος.

Θειότης αὐθιός εἶναι
τῷ Ἁγ. Πνεῦμα.

Βοῶν ἢ κτύβις

Δια τῶν κτιθμάτων
(δηλ. ἀπαγγέλλει
εἰς τὴν δυνάμειν
νοερῶς ἀκθεῖν | τὴν
ἰδίαν αἰτίαν τριαδι-
κῶς ὑμνησμένην... τὸν
Πατέρα κ' τὸν υἱόν
κ' τῷ Ἁγ. Πνεῦμα.

Ταῦτα εἶναι τὰ ἀό-
ρατα τῷ θεῷ. Ἐκ τῶν
ὄντων, τὸν αἴτιον τῶν ὄν-
των γινώσκοντες. Ἐκ τῆς
διαφορᾶς αὐτῶν τὴν ἐνυ-
πόστατον σοφίαν τῷ ὄν-
τος διδασκόμεθα. Ἐκ
τῆς φυσικῆς κινήσεως τῶν
ὄντων τὴν ζωοποιὸν δύ-
ναμιν τῶν ὄντων μαρτυ-
ροῦμεν, τῷ Ἁγι-
ον Πνεύματι.

Σέβας ἐστὶν ἢ μετὰ πί-
στεως προκύνησις τῷ θεῷ.
Λατρεία εἶναι ἢ δια τῶν
ἔργων θεραπεία. Ἡμεῖς
τὸν θεὸν βέβουτες, δια τῆς
πίστεως εἰς αὐτόν, λατρευ-
οῦμεν αὐτόν, ἀγίαν Ἰωάν-
ἔχοντες (δια τῆς ἐργασίας
τῶν ἐντολῶν τῆς). Πᾶς
μὴ ποιῶν τὰ θεῖα θε-
λήματα, κἂν πιστός ἐσται,
ἀδύνατον ἔχει καρδίαν, ὡς
ἐργαστήριον πονηρῶν λογι-
σμῶν κ' τὸ σῶμα μεμο-

(3) λυθμένον ἐκ τῶν πα-
θῶν. Πᾶν πάθος
γίνεται κατὰ συμφο-
ρὴν, αἰσθητοῦ τινος κ'
αἰσθητικῆς κ' φυσικῆς
δυνάμεως συνίστα-
ται, θυμῷ ἢ ἐπιθυ-
μίας ἢ λόγου ἐκ
τραπένης τῷ κα-
τὰ φύσιν.

Τῆς ἀρετῆς ἢ βλαβῆς,
κακίας ἐστὶν ἀρχή.

Τέλος νόμος Χριστοῦ,
δηλ. τῷ δραπῶ νόμῳ
νοημένῳ πνευματικῶς.
εἰς Χριστόν

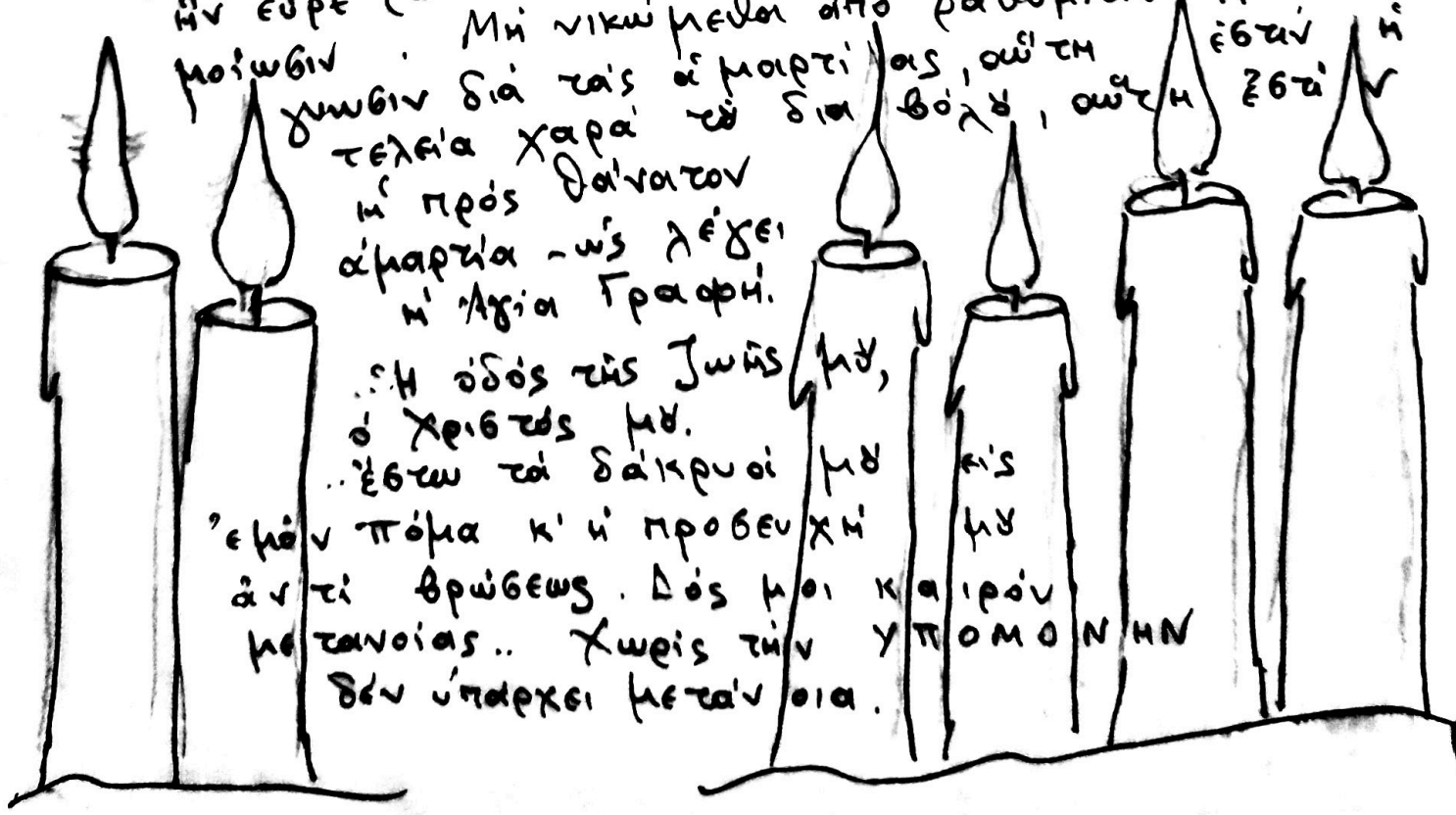
ὡς δημιουργόν, προνο-
τήν κ' νομοθέτην κ'
ἰλαστήριον, ὃ κατὰ φύ-
σιν κ' ὁ δραπῶς κ' ὁ
τῆς χάριτος νόμος
βυναχεται...
εἴτε ἐν νόμῳ τῆς
κρίνεται, ὡς ἐν Χρι-
στῷ κριθῆσεται, ἢ
χωρὶς νόμου, πάλιν
ἐν Χριστῷ κριθῆσε-
ται. Πάντων τῶν
ὄντων κ' νοημένων
κ' λεγομένων,
ἀρχὴ, μετόχης κ'
τέλος εἶναι ὁ λό-
γος ὡς δημιουργός.

4

«ὁ ἄσχυρος, ἢ ἡδονοί
φοί με ἢ μετὰ νοία.
οὐδὲν ἕτερον ἀλλ'
ἢ φαιρμακον
Ἰωῆς. ὁ γλυκὺς
Δεσπότης ἡ-
μῶν, ἀ-
μυθι-
κα-
κος,

ἀγαθός, ὁ οἰκτιρ-
μῶν
ὁ φιλανθρώπος, ὁ φιλοπαύτος, ὁ κηδε-
μῶν τῆς θωτηρίας ἡμῶν, ἀεὶ διψᾷ τὴν μετανοίαν
ἡμῶν. Ἐφροίνεται μετὰ δαίκρυα τῶν μετανου-
τῶν, ἀγαλλεταί μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν, χαίρει μετὰ
τὴν τεταπεινωμένην καρδίαν. μετὰ μακροθυμίας
πολλῆς ἀναμένει τὴν ἐπιστροφήν ἡμῶν. ποδεῖ τὴν
μετανοίαν ἡμῶν, ὡς τὸν μετανουήσαντα ἀβύτον νύον
δέχεται κ' καταφιλεῖ. οὐκ ἔγκαλεῖ περὶ τῶν προ-
τέρων, ἀλλ' ἐπαγγέλλεται τὰ μέλλοντα. ἀρραβῶνα
τῆς Ἰωῆς παρέχει, τὴν χάριν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος κ' τὴν
πρώτην βτολήν τῆς ἀθανάτου κ' ἀφθαρτου... θυγκα-
λεῖ τὰς ἀγγελικὰς τοῖξαις δεικνύων τὴν βραχμὴν
ἡν εὔρε (= τὴν βασιλικὴν εἰκόνα αὐτῶ κ' καθο-
μοίωσιν. Μὴ νικῶμεθα ἀπὸ ραθυμίας κ' ἀπό-
θωσιν δια τὰς ἀμαρτίας, αὐτὴ ἐβάν ἢ
τελεία χαρὰ τῶ δια βόλῃ, αὐτὴ ἐβάν ἢ
ἢ πρὸς θάνατον
ἀμαρτία - ὡς λέγει
ἡ Ἁγία Γραφή.
«Ἡ ὁδὸς τῆς Ἰωῆς
ὁ χροῖος μὲ.
«Ἔστω τὰ δαίκρυα
ἡμῶν πόμα κ' ἡ προβουχὴ
ἀντὶ θρώσεως. Δός μοι καιρὸν
μετανοίας.. Χωρὶς τὴν ὑπομονὴν
δὲν ὑπάρχει μετανοία.

Τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν
 μ' ὑπομονή ἐστὶ ! Ὁ
 πνευματικὸς ἀγῶν, συστρα-
 τιωτῆς ἐστὶν κ' θυμέτο-
 χος τῆς ὑπομονῆς, μάλλον
 δὲ ἀρχὴ κ' τέλος. Οὐ

5

Ὁ ποιῶν τὸ θέλημα
 τοῦ θεοῦ κατὰ δύναμιν,
 διὰ μικρῶν πόνων,
 εἰς μεγάλους ἐκ-
 φεύζεται.

δύναται τις κτήσασθαι
 ἀρετὴν, εἰ μὴ πρότερον
 ὑπὲρ αὐτῆς ἕως αἵματος
 ἔχει τὸν ἀγῶνα.

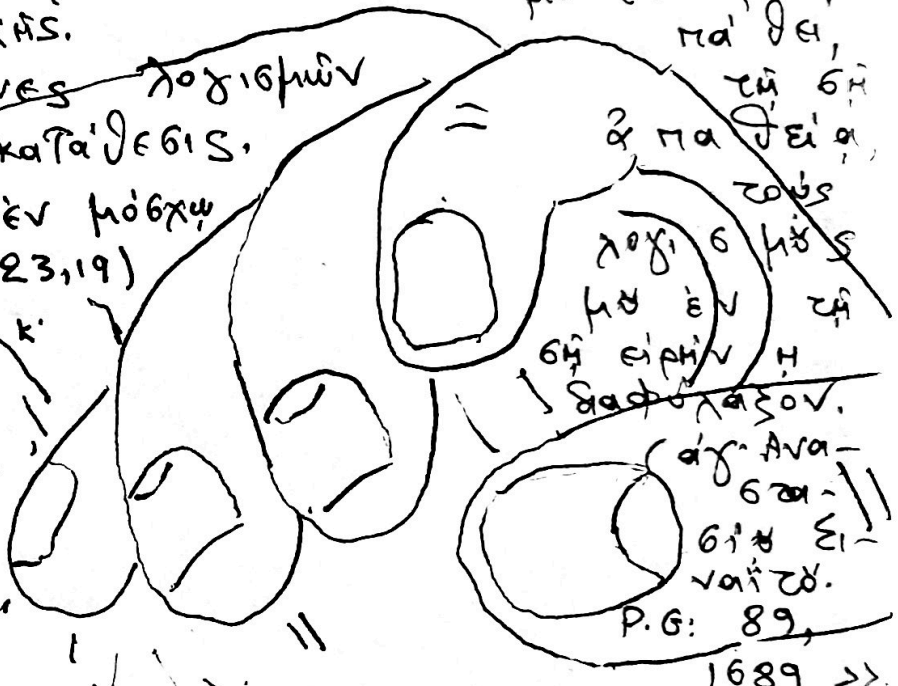
« Φῶταθον τῆν ψυχὴν
 μὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ τῷ
 σταυρῷ σου, τῆν καρ-
 διαν μὲ ἐν τῇ κα-
 ριότητι τῷ λόγῳ
 σου, τὸ σῶμα
 μὲ ἐν τῷ σῶ-
 ματι θεοῦ,
 τῇ βί-
 ατι σου
 τὸν
 λογισμὸν
 μὲ ἐν τῇ
 βί-
 ατι σου
 ἡ
 διαφύλαξον.
 ἀγ. Ανα-
 στα-
 σίαν εἰ-
 ναίτω.
 P.G.: 89,
 1689 >>

παθῶν δεσπότης λέγεται ὁ
 φρόνιμος λογισμὸς. Ὁπου
 θυκατάδεβις εἰς πονηρὸς λογισμὸς,
 ἐκεῖ θκόταβις ψυχῆς.

Ὅπου γὰρ εἰκόνας λογισμῶν
 ἐκεῖ γίνεται θυκατάδεβις.

«Ὅτι κ' ἀροτριαθῆς ἐν μόχθῳ
 κ' ὄνῳ» (Δευτερον. 23,19)

δηλ. ἐν καθαρῇ
 ἀκαθάρτῳ λογισμῷ
 οὐ προβορέρης εὐ-
 χῆς. ... καὶ
 ἡ θκολοί λογισ-
 μοί χωρίζον
 ἀπὸ θεοῦ.

Ὁ μὴ ἀγαθῶν εἰς
 πάντας ὑπὲρ ἀκμείας, ἐκθβίως
 ὑπὸ τῶν ἀκουβίων χαλεπω-
 τέρως παιδεύεται.

Ἐταχυλογηθη
 ἐπ' ταῖς θυκατάδεβις
 τοῦ Ἁγ. Μαιξίμου
 τῷ ὁμολόγη.
 τοῦ.

Ἀγνώστῳ

Ἐ. Μην. Καυκάσι
 Ἰθωῶς
 2020

Ταπεινώσις.

ὁμολόγη-
 σιν ὁρθο-
 πίστεως.